

[Orla Møller.]

tænkt som en udvidelse af det nuværende handelsråd, som siden oprettelsen i 1920 på en meget betydningsfuld måde har været med til at tilrettelægge og koordinere handelsundervisningen.

Der er i det væsentlige to hensyn, man har villet tilgodese ved rådets udbygning. Man har villet sikre den størst mulige sagskundskab fra forskellige områder, og man har villet sikre den effektive udnyttelse af mesterlæren. I rådet skal der af den grund være repræsentanter for handelsverdens forskellige organisationer, for handelsfagenes arbejdsgivere, for Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund og for de faglige fællesudvalg for lærlingene i de omhandlede fag. Naturligvis er også lærere og forstandere repræsenteret i rådet. Alle de grupper, som på afgørende måde hører hjemme inden for disse fagområder, er gennem nedsættelsen af dette råd taget med i planlægningen af den moderne handelsskole.

Af det hidtil fremførte kunne det se ud, som om der overhovedet ikke er problemer i forbindelse med lovforslaget. Der er for så vidt heller ikke særlig alvorlige problemer at pege på, i hvert fald ingen økonomiske, og hvad angår de mindretalsindstillinger, som findes, er divergenserne næppe større, end at de lader sig afhjælpe dels ved en eventuel udvalgsbehandling, dels ved at mindretallets opfattelse kan finde plads i bekendtgørelsen.

Der skulle således efter mit partis opfattelse være fremsat et lovforslag, som — ophøjet til lov — indtil videre kan blive en udmærket ramme om handelsskolernes vidtspændende arbejde. For det første fordi lovforslaget ikke er for detaljeret. Det giver plads for den kommende udvikling og dermed for en imødekommelse af de behov, der hurtigt opstår i et stærkt fluktuerende samfund. For det andet fordi det er fremadrettet. Der er ikke blot tænkt ud fra den nuværende situations behov, man har også forsøgt at tænke fremover for at gøre handelsskolen til et effektivt middel i det moderne samfund. Endelig for det tredje fastholder det traditionerne bagud. Jeg tænker i denne forbindelse ikke alene på mesterlæren som det grundlæggende princip, men også på, at man forsøger at fast-

holde den snævre forbindelse, der hidtil har været mellem erhverv, skole og de centrale myndigheder.

Af disse grunde vil mit parti gerne yde al støtte ved den videre behandling af dette lovforslag.

P. E. Eriksen: Da folketinget den 4. juni 1964 vedtog loven om godkendelse af de økonomiske, organisatoriske forhold for vore handelsskoler og tekniske skoler m. v., blev de ydre rammer fastlagt for en undervisning, der nu finder sit udtryk i det foreliggende lovforslag.

Der er, som det allerede er sagt, sket en stærk udvikling, og den er sket, siden jeg i slutningen af 1930'erne var elev på en handelsskole med aftenundervisning o. s. v. Jeg følte selv på det tidspunkt, at skolen gav et vældig godt grundlag at arbejde videre på. Med lærlingeloven af 1956 tog man imidlertid undervisningen op til drøftelse og ændrede aftenskoleundervisningen til dagskoleundervisning.

Vi erkender jo alle i dag, hvilke krav der stilles, hvilken konkurrence vore unge lærlinge er ude for, og hvilken betydning for vort samfunds udvikling en god uddannelse af de unge har. Jo bedre undervisningen kan lægges til rette, desto mere ansporende vil den blive for de unge. Derfor kan vi hilse kommissionsbetænkningen og lovforslaget med tilfredshed. Fremtiden stiller krav til den opvoksede slægt, og når vi investerer i den, investerer vi i fremtiden.

I fremsættelsen omtaler ministeren den forskydning, der finder sted i befolkningens sammensætning, inden for erhvervslivet og i samfundets opbygning, og nævner, at i højt industrialiserede lande er mere end 50 pct. af den samlede arbejdsstyrke beskæftiget i de ikke-varefremstillende erhverv, og at antallet af indgåede læreforhold er dobbelt så stort i handels-, butiks- og kontorfacene som i håndværks- og industrifacene. Af kommissionsbetænkningen fremgår også, at i landbrug, industri, håndværk og fiskeri er andelen af arbejdsstyrken fra 1900 til 1960 faldet fra 70 pct. til 56 pct., medens den i handel, transport, administration o. s. v. i samme tidsrum er steget fra 30 pct. til 44 pct. Vi er i disse år vidne til, at antallet af tekniske skoler formindskes. Jeg er stadig af den opfattelse, at